

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):
Jeg siger, at det gør der mig bekendt ikke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 8:

Forespørgsel til undervisningsministeren [om muslimske friskoler].

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 21/10 98).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til justitsministeren [om voldskriminaliteten].

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 21/10 98).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 2:

By- og boligministerens redegørelse af 20. oktober 1998 om handicappedes adgang til de fysiske omgivelser.

(Redegørelsen anmeldt 20/10 98. Redegørelsen givet 20/10 98. Meddelelse om forhandling 20/10 98).

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Kan det være rigtigt, at vi ikke alle sammen har lige muligheder for at komme ind i vores bygninger, på posthuset eller i vores kirker, på biblioteket, i vores skoler, på rådhuset, på sygehusene, på lægeklinikker eller på vores uddannelsesinstitutioner, eller for den sags skyld, hvis man har ønske om dét, at komme på museum eller benytte den kollektive trafik?

Og kan det være rimeligt, at blot et lille trapetrin, en fortovs kant eller et dørhåndtag, der sidder for højt, betyder, at vi ikke alle har lige muligheder for at gøre vores daglige indkøb, komme i banken, eller hvad det kunne være? Ja, sådan kunne jeg blive ved.

Det er ikke rimeligt. Det betyder, at vi ikke har reel ligebehandling af og lige muligheder for alle i det danske samfund, og det både kan og skal der også gøres noget ved. Det kræver faktisk blot en lille smule ekstra omtanke i mange situationer.

Det var den omtanke, der lå bag, da Danmark i 1993 tiltrådte FN's standardregler om lige muligheder for alle. Den omtanke lå også bag, da Bygge- og Boligstyrelsen på vegne af det tværministerielle handicapudvalg i 1997 udsendte handlingsplanen »Tilgængelighed for alle«, men ikke mindst har by- og boligministeren med redegørelsen om handicappedes adgang til de fysiske omgivelser meget klart understreget, at regeringen har en vision om ligebehandling af og lige muligheder for alle i det danske samfund, en vision, som vi i Socialdemokratiet er helt og fuldt enige i.

Vi ved da godt, at opgaven ikke er nem. Det ved vores handicaporganisationer om nogen også. De knokler i hverdagen med en utrættelig kamp for denne sag. Og de mange mennesker, som i dagligdagen skal tage det tunge løft for at hjælpe andre på vej, ved også, at det ikke er let, og ikke mindst ved de mange, som har et handicap, midlertidigt eller hele livet, hvor svært det her kan være. Ja, selv bare det at skulle køre med en barnevogn kan til tider være en vanskelig opgave.

Kort og godt: Vi kan alle på forskellig måde komme til at opleve, at vores sædvanlige bevægelsesfrihed er blevet begrænset i kortere eller længere perioder af vores liv. Derfor deler vi fuldt ud by- og boligministerens holdning: at vi alle har et fælles ansvar, og at det er en forpligtende opgave, som vi bør påtage os at løse.